

ΜΕΤΟΧΙΑ ΜΟΝΗΣ ΙΒΗΡΩΝ

Εκφ. 2^η συν.
 1938
 288-
 -294

Ἡ Μονὴ Ἰβήρων εἶχεν ἐν Θράκῃ μετόχια, τιμώμενα ὅλα εἰς μνήμην τῆς Θεοτόκου τῆς Πορταϊτίσσης. Τοιοῦτον μετόχιον ὑπῆρχεν εἰς Ἡρακλείτσαν τῶν Γανοχώρων, τὸ ὁποῖον εἶχεν καὶ ἱαματικὴν φήμην, συνέρρεον δὲ ἐκ τῶν περιχώρων πολλοὶ ἀσθενεῖς. Ἐπίσης καὶ εἰς Νεοχώριον τῆς ἐπαρχίας Γάνου καὶ Χώρας· μετὰ τὸ 1900 ὅμως ἡ Μονὴ ἔπαυσε νὰ ἔχῃ σύνδεσμον μετ' αὐτοῦ, ἐγκαταλείψασα αὐτὸ εἰς τὴν Κοινότητα Νεοχωρίου. Μεγάλην φήμην δὲ εἶχε τὸ ἐν Καλυβίοις τῶν Μαλγάρων μετόχιον τῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων, ὅπου ἐτελεῖτο κατ' ἔτος εἰς τὰς 23 Αὐγούστου μεγάλη πανήγυρις καὶ συνέρρεε ἐκεῖ πλῆθος καὶ ἐκ τῶν ἀπομακρυσμένων ἀκόμη σημείων τῆς Θράκης. Ἐκτὸς μετόχια τῆς Μονῆς Ἰβήρων ὑπῆρχον καὶ εἰς τὰς Μαύρας τῶν Μαλγάρων, εἰς τὸν Σκοπὸν τῶν Σαράντα Ἐκκλησιῶν, ὑπάρχει δὲ καὶ ὁμιεὶς εἰς τὴν Κορνοφωλεᾶν τοῦ Σουφλίου.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τερψιμένης τῆς ὀρθογραφίας τοῦ χειρογράφου, ἐκ τοῦ ἀρχείου τῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων (Τόμ. 1^{ος} τῆς αὐλῆς τοῦ ἁγίου Ἡρακλείας Μεθοδίου *) συνταχθὲν τὸ 1784, τὸ ὁποῖον ρυθμίζει τὰς σχέσεις τῶν Ἰβηριτῶν πατέρων μετὰ τοῦ «κατὰ τόπον ἀρχιερέως» (τοῦ Μυριοφύτου καὶ Περιστάσεως) καὶ τῶν ἱερέων Ἡρακλείτσης, καὶ καθορίζει τὰ δικαιώματα καὶ τὰ προνόμια ἐκάστου τῶν ἐν τῷ χωρίῳ ναῶν.

Σχέδιον τοῦ τῆς αὐλῆς τοῦ ἁγίου Ἡρακλείας γράμματος περὶ τοῦ εἰς Ἡρακλείτσαν Ἰβηρικοῦ μονυδρίου τῆς Παναγίας.

† Ὁ Ἡρακλείας Μεθόδιος ἐπιβεβαιοῖ

† Καλὸν ἦν ἄρα μηδὲν τὴν ἀρχὴν στασιάζειν τοὺς τῇ χριστωνύμῳ κλησεί σεμνυνομένους, ἀλλ' εἰρηνεύειν καθ' ἑαυτοὺς καὶ μὴ διαφέρεσθαι. Ἐπειδὴ τοῦτο ἀδύνατον διὰ τὴν συμπεφυκεῖαν καὶ ἐνοῦσαν ἐκάστῳ φιλαυτίαν, ἵνα μὴ εἴπωμεν πλεονεξίαν καὶ αἰσχροκέρδειαν, διὰ δὴ τοῦτο ὅροι καὶ θεσμοί, καὶ κανόνες ἐπενοήθησαν, ἀναστέλλοντες ἐκάστοτε εἰς τὸ πλεονεκτεῖν εὐκατάφορον, ναὶ μὲν καὶ λόγοι, καὶ γραφαὶ καὶ ὑπομνηματισμοὶ δι' ἐκκλησιαστικοῦ καλῆς τῶν ἐμπιπτουσῶν ὑποθέσεων καὶ ἐπισυμβαίνόντων πραγμάτων καὶ

*) 1760—1794.

τούτῳ τῷ τρόπῳ λύεται μὲν πᾶσα στάσις καὶ ἄλλη λο(γο)μαχία, καὶ ἔρις καὶ ἐνεστώσα καὶ μέλλουσα, ὁροθετουμένων καὶ ἀπονεμωμένων τῶν ἀνηκόντων ἐκάστῳ τῶν διαφερομένων μερῶν δικαίων παρὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐθυδικίας, ὅπερ ἔργον ἐστὶ καὶ σεμνοπρεπές καὶ τίμιον καὶ τοῖς πν(ευμ)ατικοῖς προστάταις προσοφειλόμενον. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ καὶ ἐπισκοπῇ μυριοφύτου καὶ περιστάσεως, εἰς τὸ χωρίον Ἑρακλείτζα καλούμενον, εὐρίσκεται ἱερὰ ἐκκλησία τιμωμένη ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐνδόξου κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου, φθάσασα ἀνηγερθῆναι ζήλῳ φιλοθέων ἀνδρῶν, προσεπιχορηγησάντων ταύτην τοῖς Ἰβηρίταις πατράσιν, ἐνοριακὴ δὲ διατελεῖ τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης καθὼς ἀπαιτεῖ τὸ δίκαιον, ἐφ' ἣ τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ μνημονεύουσιν οἱ τὰ ἱερὰ ἐκτελοῦντες τοῦ κανονικοῦ ὀνόματος τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως, ὡς εἴθισται καὶ νενόμισται καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐκκλησίαις τῆς αὐτῆς ἐπισκοπῆς μυριοφύτου καὶ περιστάσεως. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνδεχόμενον ἐστὶ συμβῆναι μεταξὺ τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως καὶ τῶν Ἰβηριτῶν πατέρων, καὶ τῶν ἐκεῖσε ἱερέων, τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ ἄλλην ἐνοριακὴν ἐκκλησίαν, τὴν τιμωμένην ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, καὶ τῶν ἐν αὐτῷ χωρίῳ χριστιανῶν, ἐνεκα τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, ὡς εἴρηται, διαφοράς, καὶ διένεξις, ὁσὺν συμβιβάστους μὴ ὄντων διευκρινήσεων τῶν ἀνηκόντων δικαίων καὶ ἀπονομῶν ἐκάστη τῶν ἐτρημένων ἐκκλησιῶν, καθὰ καὶ ἡδὴ συνέβη καὶ ἐπέπαλε τοιαύτη τις ἔρις, καὶ διένεξις διὰ τὸ τοῦτο εὐρέθῃ εὐλογον ἐκτεθῆναι τὰς ῥηθησομένας συνθήκας καὶ συμφωνίας, καὶ τὰ κεφάλαια περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ὅπερ εἰσὶ ταῦτα. Οἱ Ἰβηριταὶ πατέρες ὀφείλουσι πληροῖν, καὶ διδόναι κατ' ἔτος τῷ κατὰ τόπον ἀρχιερεὶ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ μυριοφύτου καὶ περιστάσεως Κυρίῳ Καλλινίκῳ, καὶ τοῖς μετ' αὐτὸν διαδόχοις τῆς αὐτῆς ἐπισκοπῆς, λόγῳ ὑποταγῆς, καὶ εἰς σημεῖον τῆς ἐνοριακῆς καταστάσεως τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας τῆς Παναγίας τὸ κανονικὸν ἐμβατοίκιον, καὶ τὰ λοιπὰ ὀφειλόμενα διδόμενα, μὴ ἔχωσι δὲ ἄδειαν καθιστάναι ἰδίους ἱερομονάχους εἰς τὸ λειτουργεῖν ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ πληροῖν τοῖς ἱερεῦσιν τοῦ αὐτοῦ χωρίου κατ' ἔτος πεντήκοντα γρόσια εἰς τὸ λειτουργεῖν ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ. Ἐπὶ δὲ τύχῃ καὶ συμβῇ δωθῆναι εἰς τὴν αὐτὴν τῶν Ἰβηριτῶν ἐκκλησίαν παρὰ τινος τῶν ἐγχωρίων τεσσαρακονταλείτουργον, ἀνάγκη ἐστὶ λαμβάνειν τοὺς ἱερεῖς τοῦ χωρίου τὸ ἱμῆσι, τὸν δὲ ἡγουμενεύοντα ἐν αὐτῷ ὁσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις ἡσαῖαν, καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν ἡγουμενεύοντας λαμβάνειν τὸ ἡμῆσι· τὸ αὐτὸ ἔχει γίνεσθαι καὶ ὅταν ἀκολουθήσῃ ἀνάγνωσις τετραευσεγγελίου. Εἰς δὲ τὰ παρὰ τῶν ξένων διδόμενα τεσσαρακονταλείτουργα, ἢ καὶ συμ-

βαίνοντα τετραευάγγελα, ὀφείλει ὁ κατὰ καιροὺς ἡγούμενος πληροῖν τοὺς ἱερεῖς τοῦ χωρίου ἐπὶ τὸ ἐκτελεῖν, καὶ ψάλλειν αὐτά. Ὑπόσχονται δὲ καὶ οἱ ἱερεῖς τοῦ χωρίου ὀφειλομένου διὰ τὸν ὃν λαμβάνουσι μισθὸν τῶν πεντήκοντα γροσίων παρὰ τοῦ κατὰ καιροὺς ἡγουμένου, λειτουργεῖν ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ κατὰ πᾶσαν τρίτην καὶ πέμπτην τῆς ἑβδομάδος, καὶ ἀνὰ πᾶν Σάββατον, καὶ κυριακὴν, καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς μετὰ πάσης προθυμίας καὶ εὐλαβείας. Ἐπὶ δὲ τύχῃ καὶ συμβῇ λειτουργία κατὰ ζήτησιν τινὸς ἁλλοδαποῦς- καὶ ξένου, προσκαλούμενοι οἱ ἱερεῖς τοῦ χωρίου παρὰ τοῦ ἡγουμένου, ἔχουσι πληροῦσθαι παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν ταύτης ἐκτέλεσιν. Ἐκ δὲ τοῦ συναγομένου ἐλαίου, καὶ ἐν τῇ ἑωρτῇ, καὶ ἐν ὅλῳ τῷ διαστήματι τοῦ ἐνι-αυτοῦ εἰς τὴν τῶν Ἰβηριτῶν ἐκκλησίαν, εὐρέθη εὐλογον καὶ συνεφωνήθη τὸ μὲν ἡμῖς διδοῦσθαι εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου τὸ δ' ἄλλο ἡμῖς μένειν εἰς τὴν αὐτὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας, μηδὲν μῖς ἀκολουθοῦσης κλοπῆς ἐν τούτῳ καὶ δολιότητος. Εἰς πλείονα δὲ διασάφισιν καὶ παράστασιν τῶν μεταξὺ αὐτῶν συμφωνιῶν, ἀνάγκη πᾶσα ἀπαριθμηθῆναι καὶ τὰς ἡμέρας καὶ ἑωρτάς καθ' ἃς ἔχουσιν ἐκτελεῖσθαι μονοεκκλησίας ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ τῆς Παναγίας. Αἱ γοῦν ἡμέραι καὶ ἑωρτάς καθ' ἃς οὐκ ἔχουσιν ἐκτελεῖσθαι λειτουργίας ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Παναγίας, ἰδοὺ ἀπαριθμοῦνται ῥητῶς: Τῇ κυριακῇ τῶν βασιφύρων, τῇ μεγάλῃ πέμπτῃ μέχρι τῆς νέας τρίτης τῆς διακαινησίμου. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ ἑωρτῇ τῆς πεντηκοστῆς. Ἐν τῇ ἑωρτῇ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν τῇ ἑωρτῇ τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου κατὰ τὸν αὐγουστον. Ἐν τῇ ἑωρτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ κατὰ τὸν Σεπτέμβριον. Ἐν τῇ ἑωρτῇ τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν. Ἐν τῇ ἑωρτῇ τῶν εἰσοδείων τῆς παναγίας. Ἐν ταῖς τρισὶν ἀγίαις ἡμέραις τῶν κοσμοσωτηρίων καὶ φαιδρῶν ἑωρτῶν τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς τὰς δύο ἡμέρας καὶ ἑωρτάς τῶν σεπτῶν θεοφανείων αὐτοῦ, καὶ τῇ ἑωρτῇ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, καὶ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους. Ἐν τῇ κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ ἐν τῇ ἑωρτῇ τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Αἱ δὲ ἡμέραι καθ' ἃς ἔχουσιν ἐκτελεῖσθαι μονοεκκλησίας ἐν τῷ αὐτῷ Ναῷ τῆς Παναγίας εἰσὶν αὗται: ἡ ἑωρτή τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου τῆς ζωοδόχου πηγῆς, ἡ μεσο-πεντηκοστή, ἡ ἀπόδωσις τῆς ἑορτῆς τῆς ἐνδόξου Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου, ἥτοι τὰ ἐνναισήμερα, ἡ ἑωρτή τῆς ἐνδόξου γεννήσεως τῆς αὐτῆς Ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου, ἡ ἑωρτή τῆς ὑπαπαντῆς, καὶ ἡ ἡμέρα τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἀκαθίστου Ὕμνου τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου. Εἰς ἃς περ ἡμέρας καὶ ἑωρτάς ρητῶς ἀπηριθμημένας ἔχουσιν ἐκτελεσθεῖσαι μονοεκκλησίας ἐν τῷ αὐτῷ

ναῶ τῆς Παναγίας, ὡς εἴρηται, μνημονευομένου ἐν αὐτῷ τοῦ κανονικοῦ ἀρχιερατικοῦ ὀνόματος τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου μυριοφύτου καὶ περιστάσεως Κυρίου Καλλινίκου, καὶ τῶν μετ' αὐτὸν διαδεξομένων τὴν ἐπισκοπὴν ταύτην. Ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς, καὶ ἀκολουθίαις, ὡς νενόμισται. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις εὐρέθη εὐλογον, καὶ ἀπεφασίσθη, μὴ ἔχειν ἄδειαν, οὔτε τολμᾶν ποτὲ τοὺς κατὰ καιρὸν ἡγουμένους κρούειν καὶ σημαίνειν σήμαντρον, οὔτε ἐν τῷ ἐσπερινῷ, οὔτε ἐν τῷ ὄρθρῳ, οὔτε ἐν τῇ θείᾳ καὶ ἱερᾷ λειτουργίᾳ, οὔτε ἄλλοτε πώποτε, ἐφ' οἷα δὴ τινι προφάσει, οὐ γὰρ δέον οὔτε πρέπον σημαίνεισθαι σήμαντρον ἐνθα οὐ διατελεῖ ἐνορία, καὶ σύστημα χριστιανῶν, διὰ τοῦ σημάντρου προσκαλούμενον εἰς ἀκρόασιν τῶν θείων γραφῶν, καὶ τῆς ἀσματικῆς ἀκολουθίας, καὶ ἱερᾶς λειτουργίας. Ταῦτα εἰσὶ τὰ μεταξὺ τῆς θεοφιλίας αὐτοῦ, καὶ τῶν ἱβηριτῶν πατέρων, καὶ τῶν ἱερέων, καὶ χριστιανῶν γερόντων καὶ προεστώτων τοῦ αὐτοῦ χωρίου συμφωνηθέντα ἅπερ καὶ ὀφειλόμενον ἐστὶ φυλάττεσθαι παρ' ἑκατέρου μέρους ἀπαρτρέπτως, ἀπαρτρώτως, καὶ ἀπαραχαράκτως, καὶ κατ' ἀμοιβαίαν φυλακὴν καὶ συντήρησιν, ἐπὶ τῷ μὴ συμβῆναι ποτὲ διενέξεις μεταξὺ αὐτῶν, καὶ ἀσυμφόρους διαφορὰς καὶ λογομαχίας περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως. Ἄν δὲ μὴ διατηρήσῃ ταῦτα μέχρι κεραίας ὁ διαληφθεὶς ἡγούμενος ἡσίας, ἢ οἱ μετ' αὐτὸν ἡγουμενεύοντες, ἀλλὰ παρασπασθῶσι, παραβῶσι τι καὶ ἀθετήσωσι το μικρότερον τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθειμένων, ἀνάγκη πᾶσα ἀποπειμίσθαι καὶ οἶον εἰπεῖν ἀποσοβεῖσθαι καὶ ἀποβάλεσθαι ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς ἐπαρχίας, καὶ ἀντ' αὐτοῦ στέλεσθαι ἄλλον ἡγούμενον παρὰ τῶν ἱβηριτῶν πατέρων. Εἰς γοῦν ἔνδειξιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν συμφωνητικὸν γράμμα ἐπιβεβαιώσαι τοῦ Πανιερωτάτου καὶ θεοπροβλήτου μητροπολίτου καὶ σεπτοῦ γέροντος καὶ κυριάρχου τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης ἀγίου ἡρακλείας κυρίου κυρίου Μεθοδίου καὶ μαρτυρικαῖς ὑπογραφαῖς τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ὑπογραφομένων ἀγίων ἀρχιερέων καὶ κατασφαλισθέν τῇ ἰδιοχείρῳ ὑπογραφῇ καὶ σφραγίδι τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Παναγίας ἡγουμενεύοντος ὁσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις ἡσάου τοῦ ἱβηρίτου, τοῦ καὶ ὑπισχνουμένου, καὶ φυλάττειν ὀφείλοντος τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθειμένα συνυποκειμένου τῇ ὀφειλῇ τῆς τούτων ἀπαρμειώτου φυλακῆς, καὶ τηρήσεως καὶ τῶν μετ' αὐτὸν ἡγουμενευσόντων ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ ἱβηριτῶν πατέρων, ἐπικυρούντων ταῦτα καὶ τῶν εὐρεθέντων ἐνταῦθα ἱβηριτῶν πατέρων τῶν ἐν τῷ παρόντι ὑπογραφομένων, καὶ κατὰ συναίνεσιν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν δι' ἐκκλησιαστικοῦ καλάμου ἐγγαρχαθέν, κατεστρώθη καὶ ἐν τῷ κώδικι τῆς ἐπαρχίας ἡρακλείας, εἰς μόνιμον καὶ διηνεκὴ παράστασιν, καὶ ἀσφάλειαν.

«Εν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἑπτακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ τετάρτῳ.
 Γάνου καὶ χώρας Κύριλλος μάρτυς. Καλιουπόλεως Γρηγόριος
 μάρτυς. Μυριοφύτου καὶ Περιστάσεως ὑποβεβαιοὶ
 Ἀθανάσιος ἀρχιμανδρίτης Ἰβηρίτης βεβαιῶ
 προηγούμενος τῶν Ἰβήρων μητροφάνης βεβαιῶ
 προηγούμενος Ἰωάσαφ Ἰβηρίτης βεβαιῶ
 προηγούμενος τῶν Ἰβήρων, καὶ κτήτωρ τῆς ἀγί-
 ας αὐτῆς μονῆς ἡσαίας βεβαιῶ.
 παπα Ἐμμανουὴλ ὑπόσχομαι
 παπα Ἰωάννης ὑπόσχομαι
 χατζῆ ἄγας μάρτυς
 χατζῆ ταβλάριος μάρτυς
 χατζῆ παναγιωτάκης μάρτυς
 χατζῆ χρυσομάλης μάρτυς
 λαμπρινὸς μάρτυς
 Ζαφύρης μπαλάση μάρτυς
 Ἀλεξανδρὸς παπάς.
 Νικολάκης Κωνσταντίνου.
 Ἀγγελῆς Νικολάου
 στρατιώτης μασχού.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Οἱ Ἰβηρίται μοναχοὶ ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀγιοφύται περιήρχοντο τὴν
 Θράκην καὶ τὴν Τουρκίαν ἐν γένει καὶ Ἑλλάδι καὶ περιήγον, κατὰ τὰ
 παλαιότερα ἔτη, ἅγια λείψανα πρὸς πᾶσιν ἡμέταις. Ἐσύναζον δὲ εἰσφορὰς
 τῶν χριστιανῶν καὶ εἰς εἶδη.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν, ἐπίσης ἐκ τοῦ ἰδίου ἀρχείου, — τηρηθείσης
 καὶ πάλιν τῆς ὀρθογραφίας τοῦ χειρογράφου — τρία πρακτικὰ παραλα-
 βῆς ἁγίων λειψάνων, τὰ ὁποῖα ἐχρησίμευσον καὶ ὡς ἀποδείξεις διὰ τὴν
 παραλαβὴν παρὰ τῶν περιοδεούντων μοναχῶν τῶν πολυτιμῶν τούτων
 κειμηλίων τῆς Μονῆς Ἰβήρων.

1819 Μαΐου 23. Ὁ προηγούμενος κύρ Μακάριος μουσικὸς διορι-
 σθεὶς εἰς τὸ κατὰ τὸ Νεοχώριον ἐπαρχίας ἀγίου Γάνου καὶ χώρας Μο-
 ναστηριακὸν ἡμῶν μετόχιον ταξειδιώτης ἔλαβε ἅγια λείψανα τὰ ἐξῆς
 δύο μέρη ἁγίων λειψάνων Παντελεήμονος καὶ Βλασίου ἐγκεκο-
 σμημένα εἰς ἓν κουτίον ἀσημένιον καὶ διὰ τὴν συνοδείαν εἰς ἓν κου-
 τίον πα(μ)φυλένιο μέρος τοῦ ἀγίου Ἰωάννου Χρυσσοστόμου, τοῦ ἀγίου
 Χαραλάμπους καὶ ἓνα σταυρὸν ἐγκεκοσμημένον χωρὶς τζίφες μαλα-
 μοκαπνισμένον. Τοῦτα τὰ ἅγια λείψανα εἶναι ἐκεῖ εἰς Νεοχώριον νῦν
 τὰ λάβη.

Ἐν κουτίον ἀσημένιον μέγαν με τὴν Παναγία ἐπάνωθεν καὶ ἅγιον Χαραλάμπην καὶ ἅγιον Γεώργιον χρυσωμένοι, με ἅγια λειψάνα.

Ἐνὰς ταρσὸς τῆς χειρὸς τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου, μέρος τοῦ ἁγίου προκοπίου, μέρος τοῦ ἁγίου μηνᾶ τοῦ καλλικελάδου, ἓνα σταυρὸν μικροῦτσικον με σμάλτα καὶ μαργαριτάρια περιέχον καὶ τίμιον ξύλον καὶ ἕτερον σταυρὸν ἐγκεκοσμημένον τσίφτες χρυσωμένον καὶ με μαργαριτάρια διὰ γρόσια δεκαπέντε καὶ τοσαῦτα νὰ τὸν παραδώσῃ, καὶ ἓνα ἐπιτραχήλιον κίτρινον (καχουλά).

1837 Μαΐου 24. διορισθεὶς ὁ Προηγούμενος κύρ Ἰγνάτιος ταξειδιώτης διὰ τὸ εἰς νεοχωράκι Μετόχιον, ἀπεφασίσθη νὰ λάβῃ τὰ ἐν χερσὶν τοῦ ἐκεῖσε κατὰ τὴν σκήτην ἁγίας Ἀννης 1) εὕρισκόμενα δύο κουτία με Μοναστηριακοὺς ἡμῶν ἱεροῦς θησαυροὺς, τὸ μὲν ξύλινον ὅπερ εἶχε δοθῇ ἀπ' ἐντεῦθεν πρὸς αὐτόν, ἐμπεριέχον τέσσαρα μέρη ἁγίων λειψάνων τοῦ Χρυσοστόμου, Παντελεήμονος, ἁγίας Παρασκευῆς καὶ ἁγίου Χαραλάμπους. Τὸ καπακὶ τοῦ κουτίου τούτου ἔχει ἱστορισμένους καὶ τοὺς ἁγίους, ὧν καὶ τὰ λειψάνα. Τὸ δὲ ἕτερον κουτίον ἀργυροῦν τὸ ὁποῖον παρέλαβεν ἀπὸ τὸν παπὰ Δανιὴλ, ἐμπεριέχον μέρη λειψάνων τῶν ἁγίων Παντελεήμονος καὶ Βλασίου, καὶ ἓνα σταυρὸν ἀργυροκεχρυσωμένον, ἀποφασισθεὶς δὲ νὰ λάβῃ τὰ δύο κουτία ταῦτα, τῷ ἐδόθη καὶ ἀπ' ἐντεῦθεν ἡ Κάρα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου νήσης, με προθεσμίαν νὰ τὴν κρατήσῃ ἕως οὗ εὕρισκεται ἐκεῖ ὁ ἐν τῇ σκῇτῃ παπᾶ Ἰγνάτιος, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐγράψαμεν ὅταν κατέλθῃ εἰς τὸ Μοναστήριον νὰ τὴν φέρῃ μαζύ του ἐξ ἀποφάσεως.

1837 Αὐγούστου 7. διορισθεὶς ὁ προηγούμενος κύρ Γρηγέντιος διὰ τὸ ταξειδίον τῆς Τζορλοῦ, τῷ ἐδόθησαν οἱ ἐξῆς Μοναστηριακοὶ ἱεροὶ θησαυροί. Ἐν κυτίον ἀργυροῦν κουμπελίδικον, ἔχον ἐπάνω τοῦ καπακίου τὸν ἅγιον Τρύφωνα. Ἐνδοθεν δὲ περιέχει ἐπὶ πλακὸς ἀργυρᾶς τζί... τέσσαρα μέρη ἁγίων λειψάνων τοῦ ἁγίου Τρύφωνος ἀπὸ τὸν γόμφον, Παντελεήμονος, Χαραλάμπους καὶ Μοδέστου.

1) Περὶ τῆς ὑπὸ τὸ Νεοχώριον ἁγίας Ἀννης, τὸ μόνον ἐναπομείναν μέχρι τῶν ἡμερῶν μας ἀξιόλογον μοναστήριον ἐν τῇ περιοχῇ τῶν Γανοχώρων, τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευεν καὶ ὡς θεραπευτήριον τῶν ψυχασθῶν, ἔγραψαν οἱ Μ. Ι. Γεδεών καὶ Ἀθ. Κεραμεύς. Οὐδαμῶς ὅμως, ὡς ἐνθυμούμαι, ἀναφέρουν αὐτήν, ὡς ἔχουσιν σχέσιν τινὰ με τὴν μονὴν τῶν Ἱβήρων, οὐδὲ ἄλλην τινὰ μονὴν ὡς κυρίαρχον ἀναφέρουν, διὰ νὰ δικαιολογηθῇ ἡ ἐν τῷ παρόντι φράσις: «... τοῦ ἐκεῖσε κατὰ τὴν σκῇτην...»

Ἔτερον κουτίον ξύλινον ἐμπεριέχον δύο καλάμια ἐκ τῆς χειρὸς τῆς ἁγίας Φωτεινῆς.

Ἐνα σταυρὸν ἀργυροκεχρυσωμένον διὰ γρόσια 10, καὶ ἐν τῷ τέλει τοῦ ταξιδίου του νὰ τὸν κάμῃ παράδοσιν δι' ἄλλα τόσα. καὶ ἐν ἐπιτραχήλιον ἀπὸ κίτρινην στόφαν.

* *

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν δὲ τῆς μεταβάσεώς μας πέρυσιν εἰς τὴν Μονὴν Ἰβήρων, ἀντεγράψαμεν καὶ τὸ ἀκόλουθον πωλητήριο ἀμπελίου, εἰς τὸν προηγούμενον Ἀνανίαν Ἰβηρίτην, τὸ ὅποιον δημοσιεύομεν τηρουμένης πάντως τῆς ὀρθογραφίας τοῦ χειρογράφου.

Διὰ τοῦ παρόντος πωλητηρίου Γράμματος γίνεται δηλονότι ἡ ὑποφαινομένη μάρθα χ' π' σύζυγος τοῦ Μακαρίτου τριανταφύλλου Γεωργίου, ἐπώλησα εἰς τὸν προηγούμενον Κύριον Ἀνανίαν Ἰβηρίτην, διὰ τὸ πρὸς αὐτὸν χρέος τοῦ συζύγου μου, τριανταφύλλου ἐν ἀμπελίον κείμενον εἰς Ἀλέξανδρον καὶ ἀγγεῖμα ἀπὸ κλήματα δύο χιλιάδαις τριακόσια καὶ γεννάει μετὰ τοῦ ἀμπελίου χαδημένου, καὶ μετὰ τοῦ βασιλῆ ἀμπέλι, καὶ μετὰ τοῦ ἀναγνώστη παπαντῶνη ἀμπέλι, καὶ δρόμον. διὰ γρόσια χίλια ἑκατὸν σαράντα Γρ. 1140 καὶ δίδοντας αὐτὰ πρὸς τὴν πανοσιότητά του διὰ τόσα γρόσια ὡς εἴρηται, ἐξώφησα τὸ χρέος τοῦ Μακαρίτου συζύγου μου τριανταφύλλου, ὅπου εἶχεν εἰς τὸν ρηθέντα προηγούμενον εἰς δύο ὁμολογίας διὰ τῆς ἰδίας του ὑπογραφῆς ὑπογεγραμμένως διὰ γρόσια ὀκτακόσια δέκα εἰς δύο ὁμολογίας. καὶ ἔλαβον καὶ εἰς μετρητὰ γρόσια τριακόσια τριάντα, καὶ ἐσυμποσῆθῃ τὸ ἄνω ποσὸν τῆς πωλήσεως τὰ χίλια ἑκατὸν σαράντα. καὶ ἀπὸ τοῦδε τὸ εἰρημένον ἀμπέλιον ὑπάρχει κτῆμα ἀναπόσπαστον τοῦ εἰρημένου προηγούμενου κυρίου Ἀνανία Ἰβηρίτη, διὰ νὰ τὸ μεταχειρισθῇ ὡς βούλεται, ἀναμφισβήτητον παρὰ τῶν κληρονόμων μου, καὶ πάσης ἀποθήκης (ὑποθήκης) διατελοῦν ἐλεύθερον. διὸ ἐγένετο τὸ παρὸν πωλητήριο ἐγγράφον τῇ μαρτυρίᾳ τῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων τῆς χώρας μας καὶ ἐδόθη πρὸς τὴν πανοσιότητά του, ἵνα ἔχει τὸ κύρος καὶ διηνεκῇ τὴν ἀσφάλειαν...

Ἡρακλείτζα 1862 Φεβρουαρίου 16

διὰ τὴν ἀγράμματον μάρθαν χ' π' σύζυγον τοῦ Μακαρίτου Τριανταφύλλου γεωργίου γράφω ἐγὼ ὁ ἀναγνώστης παπαντῶνης καὶ αὐτὴ βεβαιοῦσα τὰ ἄνωθεν ποιεῖ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ †

» λογοθέτης	μάρτυς	» κωνσταντῖνος γεωργίου μάρτυς
» νοτάριος γεωργάκη	μάρτυς	» παπαντῶνης ἀναγνώστου
» χαράλαμπος παλάς	μάρτυς	» λαμπαδάρης κωνσταντῖνος
» διαμαντῆς γρηγορίου	μάρτυς	» θεοδόσις ἀθανασίου
» κόστας συρόπλου	μάρτυς	

ΕΥΣΤΡ. ΖΗΣΗΣ